

XLVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 15. Marts 1928).

Udvalget har fortsat det Arbejde, som udførtes i forrige Rigsdagssamling, og som resulterede i en Beretning, der bl. a. meddelte, at Udvalget har indhentet en lang Række Besvarelser saavel fra enkelte Personer som fra forskellige Erhvervsorganisationer.

Disse Besvarelser tillige med andre Oplysninger, der er fremskaffet i indeværende Samling, medfølger som Bilag til denne Betænkning.

Efter at Udvalget paa denne Maade har søgt at skaffe sig Underretning om, hvorledes en Række Organisationer i By og paa Land stillede sig til Forslaget, har man fremskaffet et Responsum fra Professor, Dr. juris Vinding Kruse. En Del af Udvalget havde ønsket et Responsum fra det juridiske Fakultet ved Københavns Universitet, men renoncerede paa videre Ønske i saa Henseende, da Hr. Professor Vinding Kruses Responsum forelaa.

Endelig har Udvalget afæsket Den faste Voldgiftsret en Udtalelse om Forslaget, saaledes som det forelaa, efter at der af et Mindretal var stillet Ændringsforslag til dette.

Den faste Voldgiftsrets Svar findes optrykt i Betænkningen.

Indenfor Udvalget har der været ført Forhandling om Muligheden af at løse dette Spørgsmaal paa et andet og videre Grundlag, eventuelt ved at henvise det til Behandling af et af Handelsministeren nedsat mindre Udvalg, men herom har det ikke været muligt at opnaa Enighed.

Et *Flertal* (Vagn Bro, Fibiger, Hendriksen, Ibsen, Jensen [Broby], Julin, Knud Kristensen og Pinstrup) er enedes om at foreslaa en ændret Affattelse af Lovforslaget, som er tiltraadt af Handelsministeren. Flertallet er af den Opfattelse, at en Lovgivning, der tager Sigte paa at værne den enkeltes Erhvervs- og Arbejdsfrihed, er ønskelig, men har ment, at det vilde være heldigst ved Begyndelsen af en Lovgivning som den, der her er Tale om, ikke at gaa for vidt, men hellere nøjes med mindre vidtgaaende Bestemmelser og saa eventuelt bygge videre derpaa, efterhaanden som Erfaringerne fra det praktiske Liv viser, hvad der yderligere er Trang til.

Et *Mindretal* (Hans Nielsen, P. Andersen, J. P. Larsen, Schrøder, Harald Jensen og Sneum) maa paa det stærkeste fraraade Vedtagelsen af det foreliggende